

Restaurování náhrobní desky

Ve středu 11. 6. 2008 byla po více než 30 letech (naposledy v r. 1977) opět otevřena krypta, zbudovaná v roce 1712 z popudu faráře Václava Vavřínce Hoffmistra pod oltářem sv. Václava ve farním kostele. Unikátní litinová náhrobní deska (váží cca 300 kg), byla odborně nadzvednuta a odsunuta, aby byla následně odvezena k restaurování v restaurátorské dílně pana Jindřicha Kovaříka v Kralovicích. Vchod krypty byl následně zakryt provizorní dřevěnou deskou. Restaurování potrvá zhruba jeden měsíc, a pak se deska opět vrátí na své místo. Přítomní zástupci farnosti mohli nahlédnout do prostoru krypty, kde se nacházejí ostatky 11 (12) osob různých stavů (farář Hoffmistr a Platnýř, kaplan Boemus, student Tichý, hejtman Kořen, vdova Adlerová, manželky purkrabích Dietrichová a Laglerová a 3 (4) děti z rodu Laglerů (více viz FZ č. 13-III). Ostatky jsou uloženy na sobě, v několika vrstvách a zřejmě by si v budoucnu zasloužily pietnější uložení. *I.Hoyerová*

Zprávy a oznámení

Mše v domově důchodců

Poslední předprázdninová mše bude v domově důchodců sloužena ve čtvrtek 26. 6. od 14.30 hod.

Velká bojová hra

Na závěr školního roku zveme děti v pátek 27.6. na pěknou bojovku plnou napětí, akčních prvků a dobrodružství. Cesta za pokladem povede divokou přírodou, a tak je třeba, aby děti měly tepláky, gumovky triko s dlouhým rukávem, popřípadě slabší bundu. Vše bude jistěno a děti budou průběžně sledovány. Hra bude zakončena táborákem na farské zahradě, kam jsou srdečně zváni i rodiče a ostatní farníci. Začátek hry je v 17.30 hod. před domem č. 14 (u Hochmutů) ve Starém Rožmitále. Táborák na faře začne zhruba ve 20.00 hod. Pokud by přšelo, může být vše přesunuto na sobotu. Více informací se dozvíte u Heleny a Milana Hochmutových.

Úmysly mší svatých od 23. června do 6. července 2008

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po	23.6.	mše sv. není	Po	30.6.	mše sv. není
Út	24.6.	Za Jana Balihara, manželku Františku a dceru Miladu	Út	1.7.	Za Jiřího Tenoru a Martu Jelínkovou a celou rodinu Tenorovu
M			M		
St	25.6.	Za Petra a Marii Brindzovy, Josefa a Marii Dvořákovy a všechny příbuzné	St	2.7.	Volná intence
M			M		
Čt	26.6.	Za Marii Drechslerovou	Čt	3.7.	Za Annu Milčicovou, syna a vnuka Petra
m			m		
Pá	27.6.	Za Františka a Marii Irovy, jejich rodiče a Jarmilu a Františka Liškoy a jejich rodiče	Pá	4.7.	Za Boží požehnání pro Josefa Drechslera a jeho manželku
M			M		
So	28.6.	Za Stanislava a Julii Křížkovy, jejich rodiče a sourozence	So	5.7.	Za rodiče Ludvovy, Václava Rosu a celou rodinu
M			M		
Ne	29.6.	Za farnosti	Ne	6.7.	Za Jiřího a Marii Pavlačkovy
R			R		

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 2. 7. 2008. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i styl. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 11 Ročník V

22. června 2008

ROK SVATÉHO PAVLA

*Každému je dán
zvláštní projev Ducha,
abychom mohli být užiteční ... sv. Pavel (1 Kor 12,7)*

Papež Benedikt XVI. vyhlásil u příležitosti 2000 let od narození Apoštola národů slavení Roku sv. Pavla, které potrvá **od 28. 6. 2008 do 29. 6. 2009**. Římský biskup při této příležitosti zdůraznil ekumenický rozměr tohoto roku s tím, že „apoštol národů se zvlášť věnoval šíření Dobré zprávy (Evangelia) všem národům a zcela se obětoval za jednotu a svornost mezi všemi křesťany. Ať nás sv. Pavel vede a chrání během slavení tohoto 2000letého jubilea a pomáhá nám pokračovat v pokorném a upřímném hledání plné jednoty všech údů mystického těla Kristova.“ Zároveň Svatý otec připomněl, že církve i dnes, tak jako tenkrát potřebuje „apoštoly ochotné obětovat se, ... svědky a mučedníky, jako byl sv. Pavel“.

PAVEL Z TARSU původním jménem Saul (Šavel), se po svém obrácení stal jedním z nejvýznamnějších apoštolů, protože bez výhrad otevřel brány Církve všem národům a kulturám. Odtud také jeho název „apoštol národů“.

Když se Ježíš s apoštoly loučil, řekl jim: „*Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.*“ (Mt 28, 19). A přesto dělalo apoštolům problém překonat židovsko-národní pojmání Božího království. Někteří se zprvu domnívali, že je pro křesťany ze židovství a že by tudíž pohané měli projít přijetím židovství.

Pavel, původně židovský pronásledovatel, po svém křtu očekával, že židé pro jeho obrácení snadněji přijmou Krista, ale zklamal se. Odešel na jih do samoty, kde se duchovně zdokonalil k náročnému apoštolátu. Chtěl začít v Damašku. Odtud však před vojáky místodržitele, který dal hlídat brány, musel utíkat v koši, spuštěném otvorem v hradbách. S apoštoly se seznámil v Jeruzalémě, kde po dva týdny žil u Petra. Křesťané se ho pro dřívější pověst báli přijmout a Pavel se nějakou dobu zdržoval v Tarsu. V té době začala vznikat křesťanská obec v syrském velkoměstě Antiochii z židů i z pohanů. Apoštolé tam vyslali Barnabáše a Pavla.

V Antiochii po celý rok hlásali radostnou zvěst a vyučovali velké množství lidí, jak je psáno ve Skutcích. Antiochijští věřící po nich poslali církví v Jeruzalémě sbírku a oni se zpět vrátili s Markem. Pak byli Duchem svatým posláni do Seleukie a odtud na Kypr. Pak pokračovali přes Taurské pohoří do Pisidie a Ikonie. Pavlovy cesty jsou obdivuhodné pro tehdejší značnou absenci dopravních možností.

Pavel uskutečnil v letech 45-58 velké cesty tři. Boží slovo hlásal přitom na Kypru, v Malé Asii, v Řecku a na ostrovech v Egejském moři. Na cestách získával mnoho spolupracovníků a pomocníků. Vedle Barnabáše k nejvýznamnějším patřili Silas, Timotej a Titus i Lukáš. Některá místa navštívil vícekrát. Z jeho podnětu se po jeho první cestě r. 49 či 50 sešel apoštolský sněm a řešil otázky přijímání pohanů do Církve. Při druhé cestě řešil Pavel mimo jiné v Athénách na

aeropágu, kde navazoval na řeckou kulturu a místní projevy vůči Bohu (viz Sk 17, 22-32). Když posluchači uslyšeli o důkazu vzkříšení, někteří se smáli, jiní řekli, že si ho poslechnou až jindy. Pavel, který se těšil na úspěch evangelia, odcházel zklamán.

Když končil třetí misijní cestu, byl od věřících v Césareji varován před cestou do Jeruzaléma, ale on byl přesvědčen, že s tou cestou počítá Boží plán. V Jeruzalémě pak byl zatčen. O jeho různém věznění hovoří Skutky. Poté, co se odvolal před císařský soud, byl na jaře roku 61 eskortován do Říma. První dva roky vězení byly tak mírné, že mohl rozvíjet apoštolát. Pak propuštěn vykonal ještě další cestu do Řecka a na Krétu. V roce 64 se však znovu dostal do římského vězení, ale velmi těžkého. Bylo to už v době Neronova pronásledování. Když odtud psal druhý list Timotejovi, předpokládal blízkou smrt.

V roce 67, na jižním okraji Říma u Ostijské cesty v místě „ad Aquas Salvias“ byl sťat mečem. Na onom místě byl zbudován kostel s trapistickým klášterem „Tre Fontane“.

Rok sv. Pavla je příležitostí k:

- novému objevení postavy apoštola Pavla, jeho činnosti a cest, o kterých se hovoří ve Skutcích apoštolů
- opětovnému čtení jeho dopisů prvním křesťanským společenstvím
- připomenutí počátků naší církve
- poznání Pavlova bohatého učení, zaměřeného na „pohany“ a k rozjímání o jeho spiritualitě víry, naděje a lásky
- prohloubení naší víry a naší úlohy v současné církvi a společnosti v duchu jeho učení.

NAŠE SLABOST NÁM NEMŮŽE ZABRÁNIT ABYCHOM BYLI PROSPĚŠNÍ

Apoštol Pavel na jednom místě píše o boji se svou slabostí. Býval by se jí rád zbavil. Byl přesvědčen, že bez své slabosti by toho mohl pro Boha vykonat mnohem víc.

A dostala se mu odpověď: „**Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti.**“ Bůh totiž dokáže působit i prostřednictvím naší slabosti. Slabost nám nebrání, abychom byli pro Boha plně disponováni. Právě naopak, dokonce nám může pomoci, abychom nestavěli do středu sami sebe a více se otevřeli Bohu ...

Tato skutečnost nás osvobozuje od tlaku výkonu. Nemusíme se za každou cenu snažit odstranit všechna svou citlivá místa. Smíme stejně jako Pavel prosit Boha, aby nás osvobodil. Budeme-li ale i nadále trpět, neznamená to, že nás Bůh nevyslyšel. Můžeme tak být naopak více otevření pro jeho Ducha.

*Podle knihy Anselma Grüna: „O životě z víry“
Více informací o Roku sv. Pavla - www.annopaolino.org*

Odpustky u příležitosti roku sv. Pavla

V souvislosti s nastávajícím Rokem sv. Pavla a v souladu s příslušným dekretem Apoštolské Penitenciárie stanovil náš diecézní biskup Mons. Jiří Paďour, OFMCap., že plnomocné odpustky Roku sv. Pavla je možno získat:

- 1) na začátku (28. a 29. 6.2008) a na konci (29.6.2009) Roku sv. Pavla na všech posvátných místech diecéze, kde se pravidelně konají bohoslužby
- 2) na první pátky a první neděle v měsíci ve všech kostelích a kaplích zasvěcených sv. Pavlu, resp. sv. Petru a Pavlu (nám nejbližší je v Bělčicích) a v Č. Budějovicích v katedrále sv. Mikuláše, na Lomci v kostele Jména Panny Marie, na Křemešnicku v kostele Nejsv. Trojice, v Nepomuku v kostele sv. Jana Nepomuckého a v Prachaticích v kostele sv. Jakuba. Pro získání plnomocných odpustků je nutno splnit tři obvyklé podmínky: přijmout svátost smíření, přistoupit k svatému přijímání a pomodlit se na úmysl Sv. Otce.

Z historie 74. část – P. Ferdinand Šít (3.)

Jsou v historii okamžiky, které by bylo krásné vrátit zpět a zažít je třeba několikrát, ale jsou i takové, které bychom neradi opakovali ani v těch nejtemnějších snech. A jedním z nich byl i zhoubný požár starorožmitálského farního areálu. Farní kostel hořel v historii nejméně čtyřikrát (viz FZ č. 8-III), ve třech případech způsobil požár blesk, který nejprve udeřil do fary, a odtud se oheň přenesl na střechu kostela. Pouze v jednom případě udeřil blesk přímo do kostelní věže. Pátý – nejzoubejnější požár farních budov a kostela – však nezavinil žádný přírodní živel, nýbrž ruka psychicky narušeného jedince. A nebo (a to je pravděpodobnější) to bylo zcela jinak.

„V sobotu před sv. Josefem, dne 18. března 1933 po 9. hodině večerní vyhořely všechny hospodářské budovy zdejší fary a – což nejhorší – od nich chytla a shořela i celá střecha a věž farního kostela. Jen s největší námahou se podařilo obětavým hasičským sborům, jichž se sem v noci sjelo asi kolem dvaceti se strážkami, zachrániti varhany a požár omeziti, aby se nešířil na sousední mlýn a k pp. Petákovým; zvláště také ohrožena byla kaplanka. Uhájena hlavně zásluhou hasič. sboru z Voltuše. Obytné stavení farní požáru odolalo jen proto, že má tvrdou krytinu taškovou. – Prací – v době administratury tak vyčerpávající – a chůzí ze zábehelské školy (dopol.) a vyučováním ve Věšíně (odpol.) i kancelářkou prací potom znaven, chystal jsem se v kaplance k spánku (i v době administratury jsem bydlil v kaplance, kdež jsem měl pokoj od podobných výtržností, jaké bývaly od r. 1931 ve farní budově), když tu více lidí prudce zabouchalo na domovní dveře u kaplanky a mocným zmačknutím kliky u nich i voláním „hoří, hoří, na faře hoří“ mě i moji sestru upozornilo nejdřív na toto hrozné neštěstí. Požár byl podporován velkým větrem. Vyběhl jsem rychle z kaplanky a viděl jsem již v plamenech farní stodolu, zadní kůlnu, z níž asi oheň vyšel, a částečně již i stáje a kůlny na dvoře. Především jsem odnášel a dal odnášet z farní kanceláře matriky a úřední knihy. Když oheň přeskočil na kostel, přenesl jsem Nejsv. Svátost s ciboriem do kaplanky (jen v zimmiku bez taláru a beze stoly, protože v sakristii bylo plno hasičů a lidí, kteří se snažili zachrániti hlavní oltář, na nějž padaly s hořící střechy oharky). – Všecky okolnosti nasvědčovaly tomu, že oheň byl založen, a to ve vysoké zadní kůlně za stodolou. Sensací bylo, když ve středu 26. 9. 1934 byl do St. Rožmitálu četnictvem přiveden ke konfrontaci choromyslný dělník, tulák, který se přiznal již asi k 200 případům žhářství, a po otázce, kde tu zapálil, vedl četníky právě na místo, kde stávala ona nešťastná kůlna a ukázal na vypálené ohniště. Tyž se jmenuje Václav Aleksandr; narodil se 24. 10. 1910 v Nebušicích, okres Smíchov, příslušný do Stránčic, okres Říčany. – Škoda, způsobená zdejším požárem, činí asi půl milionu korun čsl. – Požár byl daleko viditelný, zvl. když hořela věž kostela, proto přijeli sem s motor. strážkami i hasiči až z Březnice a z Rokycan. Pan vrch. strážmistr Šíroky má zásluhu mj. také proto, že mě při požáru zdržoval od zbytečného vynášení cenných věcí z farního archivu a ze sakristie. Byla to smutná noc, na niž do smrti nezapomenu ani já ani osadníci rožmitálští.“

Třetím pokračováním zápisků P. F. Šíta do farní kroniky se loučíme s jeho působením na starorožmitálské faře. Loučíme se přesmutně. Jako očitý svědek nám P. Šít na fol. 164 farní kroniky podal sice stručný, avšak výstižný popis této obrovské tragédie. Shořely nejen hospodářské budovy (kolna, stodola – stávala v těsné blízkosti hřbitovní zdi, v místech dnešní nehezké garáže), ale i střecha kostela (šindelová), spadly a roztavily se starý i nový zvon. Oltáře i varhany byly zachráněny. Ohořelé trámy v místnosti s varhanním měchem jsou dodnes mlčenlivými svědky tragédie, která našťástí nestála nikoho život, ale způsobila veliké materiální škody, tragédie, která neskončila jen uhašením požáru, ale pokračovala např. i necitlivým zásahem do dispozice vzácných varhan při jejich opravě v září r. 1933.

Požár, který zničil celou kostelní střechu i bání obou věží a obrátil tak v popel práci našich předků, však paradoxně pomohl objevit tu pravou historickou cenu farního kostela. Při opravách po požáru byly totiž pod omítkou objeveny gotické portály, které dokazují starobylý základ farního kostela, dokazují, že kostel stál již v první polovině 13. století, dokazují, že byl první stavbou v našem krásném růžovém údolí a že s jeho stavbou přišli do těchto míst lidé.

Následky požáru (holé zdi kostela bez krovu, spadlý zvon, ohořelé otvory v klenbě a další) i obnovu kostela po něm zachytily zajímavé snímky J. Jány a V. Matouška. V příštím pokračování doplníme vyprávění o požáru zápisy V. Matouška. Dovíme se z něj zajímavé skutečnosti.

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová